

Krakov – historie

Podle pověstí má Kraków jméno po svém zakladateli, bájném knížeti Krakovi. Udatně prý zabil draka, který ze sluje pod hradem ohrožoval místní obyvatelstvo chrlením ohně a požíráním panen. Krak mu naservíroval ovčí kůži naplněnou sírou, plaz jí pozřel, vybuchl a kníže tak vstoupil do dějin. Jiná verze pověsti praví, že požírač panen posel hladu. No, ať to bylo jakkoli, sluj i draka dnes můžete obdivovat pod hradem Wawelem na břehu Visly. Bronzová dračí socha má v tlamě plynový hořák, pro dokonalost iluze.

Pro zajímavost: I v Čechách máme na Rakovnicku obec Krakov, která leží pod známějším hradem Krakovcem. Kronikář Kosmas je autorem chybné legendy, že tyto názvy jsou odvozeny od osobního jména knížete Kroka, otce kněžny Libuše. Dávno už se ví, že tato teorie je Kosmův výmysl, kníže Krok zřejmě vůbec neexistoval. Správný výklad přinesli jazykovědci spolu s historiky před sto lety - vesnici v neobydlené krajině nuceně kolonizovali Poláci, kteří se sem dostali v 11. století jako zajatci krále Břetislava I., který roku 1066 dobyl polské Hnězdno a blízký Krakov. V blízkosti najdeme i jiná místa odkazující na tuto epizodu, např. rybník Polák

Krakov – kdysi hlavní město Polska, je dnes jeden z nejkrásnějších architektonických skvostů v Evropě. Celé město dýchá středověkem a tento dojem podtrhuje i neobyčejné množství zeleně. Krakov představuje dílo zručných řemeslníků, kteří nenechávají nikoho na pochybách, že byli mistry svého oboru. Historické centrum města je zapsáno na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Ti, kdo měli štěstí a Krakov už viděli, ví proč.

Krakow



První zmínka o Krakově pochází z roku 966, kdy městu vládl český kníže Boleslav I. Na sklonku tisíciletí bylo město dobyto jeho vnukem Boleslavem Chrabrým a připojeno k polskému státu. V roce 1038 se pod vládou Kazimíra I. Obnovitele Krakov stal polským

hlavním městem. V roce 1241 město odolalo vpádu Tatarů, bylo však zcela zničeno. S jeho novou výstavbou začal kníže Boleslav V. Stydlivý, který městu v roce 1257 udělil tzv.



lokátorská práva.

Dvě nejdůležitější obchodní komodity byly jantar a také sůl těžená v nedalekých dolech Vělička. V té době vzniklo pro Krakov velmi charakteristické šachovnicové uspořádání města s dochovanými prvky, jako je například Mariánský kostel.

Nejstarší částí města je opevněné Wawelské návrší se známým hradem z 10. století. V komplexu budov se nachází také katedrála, ve které se v roce 1320 konala korunovace Vladislava Lokýtky, čímž skončilo období rozpadu Polska na jednotlivé části. V katedrále probíhaly korunovace polských králů až do roku 1734. V následujících stoletích se Krakov jako Hlavní město Polska rozvíjel ve všech směrech. Přibývaly mu architektonické památky, rozvíjelo se řemeslo, obchod i věda, v roce 1364 byla založena univerzita nebo vybudována obranná bašta Barbakan, která se dochovala dodnes.



V roce 1596 přenesl král Zikmund III. Vasa hlavní město Polska do Varšavy, i když si

Krakov stále udržel poctu korunovat nové krále. Následovalo období plné bojů, Krakov se snažila dobít vojska švédská, pruská, rakouská i ruská. V letech 1809 – 1815 Krakov náležel Varšavskému knížectví a v letech 1815 – 1846 Krakovské republice. Právě v té době se městu dostalo obnovy a rozkvětu, byla zbourána většina hradeb, zasypán příkop a vybudovány městské sady. V roce **1846 byl Krakov začleněn do Rakousko-Uherska**, po jehož rozpadu v roce 1918 připadl nově vzniknuvšímu Polsku.

Staleté dějiny zůstaly otištěny v architektuře města, které jako jedno z mála v Polsku uniklo bombardování během II. světové války.



Ke Krakovskému koloritu patří hejna holubů, podobně jako v Benátkách. A je ještě jedna věc je nápadná. V Krakově je všude neuvěřitelně čisto.

Proč je nám Krakov tak blízký?

Krakov je tak ryze polský jako málokteré jiné zdejší město. Přesto mají jeho počátky leccos společného s našimi dějinami.

V dobách Velkomoravské říše v 9. století byl Krakov a celé Krakovsko součástí našeho prvního státního útvaru, podobně jako v 10. století za panování přemyslovských Boleslavů. V 11. století se už ale město stalo pevnou součástí Polska a záhy i jeho metropolí.

Ovšem po rozdělení Polska se zase na čas osudy města spojily s osudy českých zemí. Krakov a okolí se totiž stal na většinu 19. a začátek 20. století součástí mnohonárodnostního habsburského soustátí.

Na nejstarší polské vysoké škole, Jagellonské univerzitě v Krakově, je možné studovat češtinu. A koneckonců, hned vedle slavné tržnice na Hlavním náměstí je starobylý kostelík svatého Vojtěcha a katedrála vedle královského hradu je kromě svatého Stanislava zasvěcena také svatému Václavovi.



A pokud si v restauraci objednáte jídlo či pití česky, naprostá většina číšníků a servírek vám porozumí.